

Izhaja

vsak petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu „Mira“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 10. do 11. ure popoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravištvu „Mira“ v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Za inzerate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste vsakokrat.

MIR

Glasiło koroških Slovencev

Leto XXVIII.

V Celovcu, 8. velikega travna 1909.

Štev. 22.

XIX. letni občni zbor

„Katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“

se vrši

u četrtak, dne 27. majnika 1909

točno ob dveh popoldne v „Rokodelskem domu“

u Celovcu.

Spored:

1. Poročilo odbora.
2. Volitev odbora.
3. Slučajnosti.

K najobilnejši udeležbi vabi

odbor.

Proč s skupino veleposestnikov!

Veleposestvo si je pri zadnjih deželnozborskih volitvah samo izpodmaknilo tla in se s svojim postopanjem samo odreklo pravici do posebnega zastopstva v deželnem zboru v skupini veleposestva. Namen te skupine je bil varovati stanovske interese veleposestva brez ozira na narodnost in politično mišljenje. Stranka ustavovernih in stranka nemškonacionalnih volilcev iz skupine veleposestva pa sta se strnili in izvolili vseh deset poslancev, dasi bi bili morali prepustiti vsaj tri mandate manjšini, ki šteje okoli 40 volilcev, torej dobro tretjino. V narodnem oziru je veleposestvo dozdej vsaj na videz igralo ulogo nepristranskega presojevalca, sedaj pa je šlo veleposestvo med nemškonacionalne kričače in narodne prenapetneže najhujše vrste. Na volilnem shodu koroškega veleposestva v Celovcu dne 4. aprila t. l. se je postavil kandidat baron Franc pl. Aichelburg-Labia na zgodovinskemu poklicu veleposestva popolnoma

nasprotno nemškonacionalno stališče in je bil na podlagi svojega „nemško-svobodomiselnega“ programa tudi izvoljen. Izrazil se je, da je treba dandanes politiko tudi v deželnem zboru presojati z narodnega stališča.

„Mi Nemci hočemo živeti v miru tudi s Slovenci in bomo k takemu složenemu življenju vsak čas ponudili roko, pa ravnatoko bomo in moramo se zavzemati vedno za nemško nadvlado na Koroškem in v državi, in v kolikor je trpela, skušati, zopet si jo priboriti.“ Kaj pa hoče nemškonacionalna stranka s frazo „hočemo s Slovenci v miru živeti,“ nam tolmačijo naši boji za najenostavnejše pravice, za kruh.

„V arhivih Koroške bi zaman iskali sledove ali dokaze nekdanje moči ali nadvlade Slovencev.“ Če ni takih dokazov v koroških arhivih, so pa v koroški zgodovini, ki je poznala slovenske plemenitaše in slovenske kneze, ko na celem Koroškem še enega nemškega plemenitaša ni bilo. S svojim govorom je baron Franc pl. Aichelburg-Labia konfisciral vseh nad 100.000 koroških Slovencev, ki jim je odrekel narodni obstoj na Koroškem in to v znamenju miru. Že to je značilno, da je smel govoriti kot zastopnik ustavovernih veleposestnikov za nas Slovence tako predrzno in izzivajoče brez odpora navzočih veleposestnikov. Še bolj pa označuje to dejstvo okolnost, da je tako govoril bivši c. kr. vladni svetnik. To je torej duh naše birokracije, našega uradništva pri vladnih mizah! Tako ti ljudje mislijo, dokler sedijo pri polnih jaslilih, tako tudi delajo na tihem, ko pa se jih pošlje z mastno penzijo v pokoj, se upajo tudi glasno povedati, kar so prej že vedno mislili in na tihem delali. Saj smo vedno trdili, da bi se avstrijski narodi med seboj gotovo sporazumeli, ko bi ne bilo gotovih hujskačev, ki živijo samo od politične hujskarije, in ko bi ne bilo zagrizene birokracije, ki svojo nedelavnost skriva za narodno nestrpnostjo.

Vsled tega nastopa barona Franca pl. Aichelburg-Labia se prav nič ne čudimo, da je nemškonacionalna stranka na Koroškem postavila za kandidata za bodočega deželnega gla-

varja njegovega brata barona Leopolda pl. Aichelburg-Labia, ki je v narodnem oziru nestrpen, kakor njegov brat, in koroški Slovenci vemo, da dobimo z njim zagrizenega nasprotnika, skrajna nemškonacionalna levica pa svoj organ, po katerem bo svoje najradikalnejše poizkuse izpreminjala v dejstva.

Naša stranka je na čistem in bo vedela v vseh slučajih izvajati posledice. Naš klic bo odslej: Proč s tako birokracijo, proč z veleposestvom, ki ga preveva duh narodnega sovraštva, proč s privilegiranci, na njihovo mesto naj stopijo možje iz ljudstva in zasedejo njihove deželnozborske sedeže! Tako veleposestvo ne zasluži privilegijev, ker ne razume namena, zakaj so se napravili za veleposestvo privilegiji. Če je kje v kaki deželi veleposestvo samo zapravilo svoj zgodovinski poklic in svojo zgodovinsko ulogo v deželnem zboru, se je zgodilo to na Koroškem pri zadnjih deželnozborskih volitvah!

Koroške novice.

Slovenski klub v Celovcu se shaja vsako sredo zvečer v „Benediktinski kleti“. G. Otič ta večer ni rad videl Slovencev, zato si je klub izbral druge prostore.

Spremembe pri sodiščih. Avgust Kessler, sodnik v Dobrlivasi, je imenovan za okrajnega sodnika v Šmohorju, dr. Jožef Jaritz, sodnik v Brežah, za okrajnega sodnika pri deželnem sodišču v Gradcu; državnega pravdnika namestnik dr. Maks Pietsch je prestavljen iz Celovca v Gradec in okrajni sodnik dr. Franc Thuile v Gradcu je imenovan za državnega pravdnika namestnika v Celovcu.

Novoimenovani državni kletarski nadzornik za Koroško, c. kr. pristav Viktor Skubez, je nastopil službo 29. aprila. Stanuje v Celovcu. Slovenci, spomnite se, da je nastavljen tudi za Slovence in da mora znati slovensko!

Mrlič v Dravi. Pri Spodnjem Dravbergu so našli ob Dravi utopljenko, ima črne lase, okroglo lice, modro kočmajko, črne nogavice in je srednje-

Podlistek.

Srce iz slame — prepir vname.

Spisal Ivanski.

Divna pomladanska noč, obsevana od mesečnega soja. Vse je potihnilo v naravi, le zamolklo tuljenje psa se je še čulo iz daljave. Nad Planinsko goro se je utrnila zvezda. Takrat pa potrka nekdo na vežna vrata. Udari enkrat — dvakrat in v veži se prikaže luč.

„Kdo je?“

„Odprite, mati!“

„Ali si ti, Ivan?“

„Da. Jako pozno prihajam.“

Ključ zaškriplje v vratih, ki se kmalu odprejo na stečaj, in mati in sin si stisneta roki. „Ah, dragi sin, veseli me, da te vidim zopet enkrat pod domačo streho. Stopi, stopi v sobo, vem da si utrujen.“

„Kje pa je brat? Ali ni prišel domov?“

„Da, Anton je tudi prišel že predvčerajšnjim. Misli je, da prideš ti včeraj, ker te pa ni bilo, je odšel danes na Menišijo k sorodnikom, ki so ga bili vabili. Mislim, da pride jutri domov, da bosta vendar enkrat skupaj pod domačo streho po tako dolgem času.“

„Dobro. Jutri zjutraj grem obiskat sorodnike tudi jaz, in z Antonom prideva skupaj domov.“

„Meni bi bilo ljubše, da ostaneš doma, bi se kaj pogovorili. Ako te pa že veseli, potem pa

idi še ti, in vrni se kmalu domov; a sedaj moraš iti k počitku, ker je že pozno.“

Ni se še posušila zjutraj rosa od žarkov velikonočnega solnca, ko je imel Ivan, gredoč po bližnji poti, že lep kos hoda za seboj. Duša se mu je radovala ob mislih, da se po dolgem času nahaja zopet na rodni tleh slovenskih in da bo kmalu zazrl zopet brata, ki ga ni videl že par dolgih let.

Visoko je že stalo solnce na oboku, ko pride na Menišijo. Sorodniki so ga bili veseli, a povedali so mu, da se je bil brat Anton pred pol ure že odpeljal po drugi cesti domov.

„Dohiteti ga ne morete več. Tu ostanite malo pri nas, popoldne vas pa popelje domov naš voznik,“ so mu prigovarjali na Menišiji. In ostal je tam.

Po obedu se jih je zbrala večja družba in veselo so si pravili pri rujnem vincu razne doživljaje preteklega predpusta.

„A tega pa še ne veste,“ pravi nekdo, „kako sva predlansko na pustno noč z mojim prijateljem vlačila »ploh« po Menišiji.“

„Kako pa?“ vprašajo drugi.

„No tako. Konjem sva privezala vsakemu eno desko za rep, midva sva se vlegla nato na deske in šlo je toliko časa po vasi gor in dol, dokler se niso izpulili konjema repi. Zavila sva bila potem pod okno Podraževe Metke iz Dobca, kjer sva napravila »mačjo godbo«, a potem sva vsled utrujenosti zaspala v snegu pod oknom.“

„Pa nista zmrznila v tako hudem mrazu?“

„Skoro bi bila, a našla je naju na pepelnično jutro Blaževa Lenica, ko je šla k maši. Spravili

so naju v gorko sobo, a ko sva bila malo okrevala, vzeli so naju orožniki in zaprli radi trpinčenja živali in kalitve nočnega miru.“

Take in enake dogodbe in šale so si pravili takrat, kar naj bo povedano mimogrede. Prišel je bil v hišo tudi šaljivi nočni čuvaj, in poklicali so ga medse.

„Kod pa ti »Muska,« tako so ga zvali, »prodajaš letošnje prazniške piruhe, ker te nič ne vidimo?“

„Eh, pravijo, da je dobro potresati lupine velikonočnih piruhov pred hlevne duri, da ima potem goved bolj čile noge. Ker sem pa jaz tudi malo šepast, zato sem natresel pred mojo kočo lupin in skakal čez nje že dva dni, a dosegel nisem drugega, kot da se je zbralo ondi polno ljudi in so mi nagajali z »bedakom,« je besedičil čuvaj »Muska,« dočim se je šel Ivan nekoliko vedrit po vrtu.

Ravno je bil odtrgal mladiko v grmu, kar priskaklja po bližnji poti proti njemu krasna deklica in mu kliče od daleč:

„Poglej, France, koliko sem nabrala vijolic! A ti pazi, da si ne raztrgaš na trnu obleke!“

On začuden gleda deklico, ki mu oddaleč kaže šop cvetic, a ko pride bliže, močno zardi in povesi glavo.

„Oprostite, mislila sem, da je moj brat Franc.“

„Kje ste pa nabrali tako lepih vijolic, vi blaga gorska krasotica? Podarite mi eno in osrečili me bode.“

„Nesem jih domov mami. Ako si jih pa zaželite tudi vi, v onem-le kraju jih raste še mnogo.“

velika. Stara bo kakih 50 let in je morala biti v vodi kake štiri mesece.

Sneg je padel pretečeni teden po koroških gorah. V nedeljo, dne 2. t. m., je snežilo tudi v Celovcu. Po nižjih gorah je sneg kmalu izginil, po Zgornjem Koroškem je pa po nekaterih krajih zapadel do 15 cm visoko. Pritisnil je mraz, ki zna uničiti črešnje in hruške, ki so letos skoro povsod kazale prav dobro.

Beljaško gimnazijo bodo spremenili že letošnjo jesen v osemletno realno gimnazijo brez grščine.

Odpadel je od katoliške vere podljudelsko župan Ignac Rac v Kožentavri in prestopil k protestantizmu. Nekdo je rekel: Mi ne izgubimo ničesar, protestanti pa ne pridobijo ničesar.

Mladinske knjižnice. Mnogo se jih je že priglasilo s prošnjo za mladinske knjižnice. Kdor še želi imeti katero, naj se hitro javi pri S. K. S. Z. v Celovcu, Kosarška ulica št. 30. — Darovi za mladinske knjižnice: Hranilnica in posojilnica v Šmihelu 50 K, č. g. Teul 2 K, č. g. Žel 5 K, č. g. Ražun 5 K, šola v Št. Jakobu 2 K, č. g. Ivan Serajnik 5 K. — Hvala lepa. Da bi našli mnogo posnemalcev!

1. maj pač ne vleče več in ne vleče. Po Celovcu je korakalo zjutraj okrog 40 delavcev z godbo na čelu, popoldne jih je bilo nekaj več. Pri Grömmmerju jim je naredil „pridigo“ Lukas, pa tako zaspano, da so morali „preljube kristjane“ vedno opominjati, da naj poslušajo. Delavci se spametujejo. Kako pa naj kaj zaslužijo, če imajo v soboto delopust, v nedeljo zopet, in kdor ga je praznoval v soboto, ga je morda še v ponedeljek?

Razpisano je učno mesto za učitelja, oziroma učiteljico na dvorazrednici v Žrelcu. Znanje slovenščine se zahteva.

Naznanilo! Poleg zadnjih naznanjenih posojilničnih tiskovin je še založila koroška S. K. S. Z. ravnokar izgotovljene matične tiskovine za župnijske urade, in sicer: 1. Rojstna in krstna knjiga. 2. Poročna knjiga. 3. Mrliška knjiga. Kakor prejšnje so tudi te tiskane v primerni obliki na močen papir ter so napravljene popolnoma v smislu predpisov. Naročajo se ali pismeno pri „Slov. kršč. soc. „Zvezi“ za Koroško“ v Celovcu, Kosarške ul. 30, ali se pa dobijo tam osebno v „Zvezinem“ uradu, razun praznikov vsak četrtek in po možnosti tudi v torek in soboto, vselej od 1/2. do 1/2.2. ure popoldne. — Pri poštinih naročilih morajo, seveda, poštino trpeti naročevalci sami. — Za obila naročila se priporoča „S. K. S. Z.“ za Koroško.

Borovlje. (Vprašanje.) Gospod Neutzler, po kaj ste gnali svoje delavce prvega majnika v hotel „Karavankenhof“? Ali ste šli tja nabijati plakate: „Trinket kein Bier“? — Ali pa se vam je zasmilil v dno srca podgorski pivovarnar, ki je trpel toliko škode zavoljo „Bierbojkota“? Morda pa ste hoteli pokazati trpečim delavcem, kako se „gospoda špila“, ali pa drugače niste mogli tedenske plače zapraviti, kakor v dragem hotelu?

Borovlje. (Za prvi maj) so gosp. Neutzler naročili plehnata znamenja z rdečimi pantelji in so jih po 10 krajcarjev prodajali samo „ta rdečim“. — Na tem plehu je brati: „8 Stunden-

tag“ in pod napisom zahaja solnce. Jim pač res zahaja.

Podljudelj. (1. maj.) Lansko leto nismo hoteli iti gledat „fane“ v Borovlje, pa so nam jo letos lepo v Podljudelj poslali. Češ, kaj boste vi, ki imate hišo, mi smo kerlici, ki hadržo nosimo na drogu in imamo rdeča peresa. Da ne zamudimo lepe priložnosti, nas je par nadebudnih otrok že celo jutro s streljanjem pripravljalo na „fano“ in na nekaj okroglega in dobro rejenega, kar je tudi hodilo v „prajnganju“. Slišali smo — au, au — lepo muziko, videli „fano“, pa smo imeli dovolj, posebno še, ker so nam izprosili sneg. Vseh skupaj, iz Podljudelja, Glinj, Bajtiš, Dol, Medborovnice in Borovelj je bilo 204, med temi komaj 100 glav odraslega moštva, večinoma sama deca in raztrgano ženstvo, ki je z voziči teklo za — hadržo. Vizirjev fantek se je hotel tudi malo ponorčevati iz naših in poslal po jetra, namesto njih pa je dobil „šnajclo“ za moker nos.

Medgorje. (Poroka po noči.) Dne 28. aprila t. l., ob 1. uri popoldne, sta bila z dovoljenjem gosposke poročena: Valentin Tribnik pd. Tomažič, kajžnik na Rutah, 67 let star, vdovec, in na smrt bolna Marija Nusser, 39 let stara gostja.

Dobrlavas. Tukajšnje izobraževalno društvo je na letošnjem III. občnem zboru, dne 10. prosinca 1909 imenovalo dva zaslužna koroška rodoljuba, č. g. Iv. Kogelnik in Iv. Dolinar vsled njunih zaslug za društvo in za probujo slovenske mladine svojim častnim članom. Imenovana gospoda sta si imenovanje po vsi pravici zaslužila in bosta v zgodovini probuje dobroljskih Slovencev ostala v častnem spominu! Častni diplom je izvršil Adolf Buda (Ljubljana, Breg št. 6) za prav zmerno ceno, a okusno in fino; vidi se, da je to delo strokovnjaka umetnika! Vsled tega imenovanega najtopleje priporočamo bratskim društvom, občinam itd., da se v enakih zadevah obračajo zanesljivo na njega.

Dobrlavas. (Nemškutarji se majejo tla.) Znano je, s kako nasilnostjo dela nemškutarska stranka pri nas ob času volitev, kako si prizadevajo nemškonacionalni gospodje pridobiti si na vsak način tal in za vselej izpodrinuti slov. kršč. misleče ljudstvo. Toda nemškutarji obračajo, Bog pa obrne! V potu svojega obraza trudi se vse, kar nemškutarsko leze in gre, že dva meseca pred volitvami. Zadnjič so napravili volilni shod pri zaprtimi durmi. Protipostavna sredstva, „frajbir“ in „golaž“, laži, vse to jim ne pomaga. Večina je na naši strani! Bolniška blagajna je bila dolga leta v rokah gospodov Taurerja in Kobererja; prvi je bil nje načelnik, drugi pa upravitelj; a kaj se zgodi? Udje bol. blag., v katerih je nekaj soc.-dem. duha, niso z dosedanjim redom zadovoljni in zahtevajo, da naj imenovana gospoda odloži ta svoji mesti pri blagajni. Sedaj še ta blamaža! Upamo, da jih bo sledilo še več.

Žitaravas. („Štajerc“), glasilo ptujskih šnopsarjev, piše, da sta pri nas dva zagrizena črnuha razmesarila prav po lopovsko na velikonočno nedeljo mirnega fanta, ki ni nič drugega zakrivil, nego da je pokazal napredno mišljenje. Kolikor besedi, toliko laži. Tako more pisati le patentiran obrekovalac. In resnica? Brez vsakega

povoda začela sta dva nemčurja napadati naše mirne slovenske fante in može, ki so se kratkočasili na prav dostojen način. Gostom iz Celovca, ki so bili pri gostilničarju na obisku, je začelo predsedati to grdo zabavljanje in pobijanje v mizo. Zato zaukaže gostilničar razgrajacema zapustiti sobo. Ker pa ta dva nemčurja nista hotela ubogati in so se tudi naši že naveličali njihju poslušati, ju postavijo na zrak. Pri tem pa je dobil en mladenič majhno praskico, ko se je nekje zadell, o kateri praskici pa že drugi dan ni bilo sledu. Tako je. „Štajerc“ pa dela iz komarja kamelo. Je pač treba udariti po Slovincih in tukaj v sredstvih ni treba biti preveč izbiren. Zahvaljujemo se pa „Štajercu“, da nas je v tem dopisu podučil, kaj je napredno mišljenje. Naj bi „Štajerc“ raje poročal, kako so njegovi pristaši na velikonočno nedeljo Slovence obmetavali s kamenjem, kako so letali za njimi z noži, kako oboroženi s koli, prav po lopovsko po noči zalezujejo Slovence ali pa kolikrat je sam „Štajerc“ pristaš te nemirneže že iz svoje gostilne zmetal in oklofutal. Zadnje občinske in državno-zborske volitve so pač pokazale, na kateri strani je iskati zatiranje in pretepanje vseh drugomislečih. Vsaj ve vendar že vsak otrok, da je surovost, podivjanost in sovraštvo doma le pri „Štajerčevih“ privržencih. Mi hočemo imeti mir in sporazumljenje med občani, ne pa sovraštvo in fanatizem, tako javka znani „Štajerčev“ dopisun, a ravno tako podli in lažnivi dopisi pač kažejo tega hinavca v pravi luči. Komur se sedaj še ne razjasni v glavi, temu ni več pomagati, pravi „Štajerc“. Da, jasni se v glavah, to je pokazala zadnja deželno-zborska volitev, pri kateri je bila v kmečki skupini Seifricova garda premagana. In tega ravno vas je strah!

Št. Lipš. (Zborovanje), katero je priredilo naše slov. kat. izobraž. društvo preteklo nedeljo v svoji čitalnici, je bilo povoljno obiskano. Z radostjo so poslušali govornika, veleč. gospoda župnika Val. Weissa in dobrolskega g. kaplana J. Mörtla. Prvi govor je bil o zgodovini slovenskega naroda, drugi o načelih socialdemokratov in svobodomislecev z ozirom na kmečki stan. Zborovalci so govoroma sledili z zanimanjem in si tako prisvajali obilo lepih nauk.

Prevalje. Slov. hranilnica in posojilnica v Spodnjem Dravbergu je ob priliki občnega zbora darovala slov. kat. delavskemu društvu v Prevaljah 20 K. Živela slovenska vzajemnost in darežljivost!

Prevalje. (Blamaža „Štimce“.) „Freie Stimmen“ in ž njim vred „Bauernzeitung“ so se zopet enkrat temeljito urezale. Da se v svoji 46. št. zaletavajo z vsem gnjevom onemogle jeze v naša kaplana, ni nič čudnega. Takih divjih izbruhov sovraštva smo že vajeni. Da se bodo „Štimce“ pa urezale tako, kakor to pot, bi pa ne bili pričakovali. Č. g. župniku natvezajo premoženja — čujte in strmite — 200.000 K. Pa kako natanko vedo! Dopisnik ima pač dolg nos, ki sega celo v župnikove blagajne in uvoha toliko, o kolikor bi se g. župniku še ne sanjalo ne. Ali komedije še ni konec. Najlepše še le pride! Poslušajte! Č. g. župnik so dobili letos ob postu za spovedne listke celih — 1200 K. O gorostasna norost! Ker „Beichtgroschen“ zneso 10 v,

„Ne grem tja; je predaleč. Iz vaše nežne ročice bi si zaželel eno cvetko in srečen bi bil potem.“

Pogledala ga je s tistim blagim deviškim očesom, mu podarila par vijolic in meni nič tebi nič hitro odskakljala dalje, še predno se ji je mogel zahvaliti. S hrepenečim srcem je zrl za njo čez vrtno seč, dokler mu ni izginila za ovinkom.

Globoko je vzdihnil. Za njegovo slamnato srce je bilo dovolj, da jo je enkrat videl in že je bil zateleban in zaljubljen do ušes. Nič več mu ni prišlo na misel, da se bo treba odpeljati domov za bratom.

„A kaj brat, ta mi tako ne uide,“ si je mislil. Blodil je po vrtu, vzdihoval in ugibal do večera.

Ko je bila že pozna noč in so ljudje že pospali, je zopet prikolovratil vun v gluho noč in stikal in klical sedaj pri tem, sedaj pri onem oknu, ker mu bolno srce ni dalo pokoja, dokler ga niso trije ponočnjaki nadrevili s polenom.

Naslednji dopoldan pa se pripelje na Menišijo zopet brat Anton in nič kaj preveč prijazno ni sprejel Ivana, zato ker ni prišel domov že preje in se je moral on še enkrat vrniti po njega. Na prigovarjanje Antonovo sta se okrog poldne odpeljala proti domu in z njima še par prijateljev.

Ko so se peljali skozi prvo vas, silil je Ivan iz voza, da bi si rad v gostilni pogasil žejo, a silil je bil le zato, ker je bil zapazil pri oknu mlado hčerko gostilničarjevo. Šli so torej notri. Ivan se je jel takoj smoliti okrog dekleta, ji govoril jako ljubeznivo in se grabil za ubogo srce. Ko je bil sam, je pristopil k njemu brat:

„Ampak mi se moramo odpraviti naprej. Jaz moram oditi z večernim vlakom nazaj in tudi oblačiti se že; zopet zna biti nevihta kot je bila po noči.“

„Ah, ne bodi vendar siten! Poglej, kako je Anica krasno dekle. Pol ure smo tukaj, pa sem že ves zaljubljen.“

„Ti pa tvoja ljubezen! Ali si še vedno neumen in prismojen kot si bil?“

„Kaj! Saj smo v najlepših letih. Le vrtimo ga! Anica, še en liter!“

S težavo so ga bili odtrgali šele čez par ur pozneje od one gostilne in se odpeljali po blatni cesti dalje.

Oblačilo se je vedno bolj, čez Slivnico je švignil blisk, in iz daljave je bilo že čuti gromenje. Voznik je podil konja s tako silo, da je blato odskakovalo daleč v stran od voza. Pred njimi se je pa počasi guncal in meril široko cesto mlad človek s harmoniko na hrbtu. Bil je to godec Martinc, ki se je vračal od velikonočnih praznikov. Obraza mu skoro ni bilo razločiti, tako je bil ometan z blatom, ker je v svoji navdušenosti poljubil večkrat blatno mater zemljo. Da bi ga ne dohitela bližajoča se nevihta na samotni cesti, zato so ga oni urno potegnili na voz, in v zahvalo jim je zaigral par koračnic.

Gromenje je postajalo vedno glasneje, in blisk je švigal za bliskom. Ko so se peljali skozi Palček, so že jele padati prve debele kaplje. Ivana je menda zopet vleklo nekaj iz voza, a drugi mu niso pustili, ker je bilo do doma samo še deset minut.

Martinc je raztezal svojo harmoniko na zadnjem robu kočije. Voznik švrkne z vso močjo po

konjih, da so leteli z divjo silo. Zavivši za voglom, pa se Martinc zagunca malo na levo stran in v trenutku je bil — v blatu, a zmenil se ni zanj zdaj nikdo več. Voz je drdral po cesti naprej med silnim gromenjem in dežjem, ki je začel biti po vozu s tako močjo, da jim je zapiralo sapo.

A bilo je še hušje. Mladi konji so postali vsled tega strašnega treska popolnoma divji in niso slušali več voznika, ki jih je hotel ustaviti, ker mu je odneslo klobuk. Na obeh straneh ceste so bili globoki jarki, in marsikdo se je že vdal nesrečni usodi, katera jim je pretela. Kmalu udari voz ob cestni kanton, konja omahneto nazaj — hrešč! — in bili so vsi v luži. — Ko se voznik pobere, skoči urno pred konja, da ju ukroti, Anton in drugi pa nad Ivana:

„Ti si kriv naše nesreče, tepec, ki nimaš nikdar dosti tiste bedaste ljubezni. Doma bi bili lahko že pred par urami! In še jaz sem bil tako neumen, da sem te šel zjutraj iskati. Kam naj grem sedaj s pokvarjeno obleko? Pa še vlak bom morda zamudil zaradi tebe,“ je vpil Anton.

Potrti in uničeni so se spravili „pondeljkarji“ počasi zopet na voz. Mokri in umazani so bili od vrha do tal. Ko sta prišla sinova domov, ju je mati sprejela nevoljno.

„No, lepa svetnika sta! Oni teden sem bila vesela, da prideta oba domov za praznike, a napravila sta mi le žalost in nevoljo.“

„Ta je kriv,“ vpije Anton. „Od nikoder ga nismo mogli spraviti dalje. Kamor se zateleba, tam pa hoče ostati. In tako smo sedaj po nepotrebnem mokri in umazani.“

„Kaj! Ali sem vas morda jaz prevrnil?“

bi morala potemtakem naša župnija šteti najmanj 12.000 duš. Recimo, da bi šla cela župnija s svojimi 4500 prebivalci, z vso prevaljsko inteligenco od najbolj mlečnega otroka noter do občinskega tajnika k spovedi in bi vsak brez izjeme, tudi revni ljudje, plačali tisti „Beichtgroschen“, kar se v resnici nikoli ne zgodi, bi to še le zneslo 450 K. Tako torej piše in računi „Intelligenzblatt“ koroški! G. župniku očita dopisnik, da ne zna šteti do pet, sam pa zasluži v računstvu velik „sechser“; je pač prostomislec, ki ne veruje, da je dvakrat dve štiri. Misliti se pa menda nikoli ni učil! Zakaj dopisnik trdi na eni strani, da razun nekaterih kmetov in tercijskih nihče ne gre več v cerkev, v isti sapi pa jadikuje, da živi v „najbolj črnem kotu koroške dežele“. Kako je naša cerkev še vedno dobro obiskana! Kam pa je šlo potem tistih 12.000 ljudi s svojimi 1200 K „Beichtgroschen“ k velikonočni spovedi? Mogoče k Pušnjaku, ki je trdil pred kmetom P-r, da tudi more grehe odpustiti, kakor da bi bil kak pater, in ki gotovo sedaj žaluje po onih 1200 K, ki so mu ušle. Koliko zaslombe ima takozvana klerikalna, v resnici pa slovenska stranka med našim ljudstvom, so pokazale zadnje volitve, ob katerih so nemški nacionalci z nemško-naprednim, od nog do glave brezmadežnim kandidatom Pristovom, kakor ga hvalijo „Štimce“, tako temeljito pri nas propadli. In to je, kar boli!

Zahvala. Podpisani krajni šolski svet se tem potom v imenu cele šolske občine najpristoneje zahvaljuje slavni „Hranilnici in posojilnici v Spodnjem Dravbergu“ za velikodušni dar 500 K, katere je ista darovala podpisane za nabavo šolske opreme pri novi šoli, ker je krajni šolski svet od nemškega „šulferajna“ ponujeno podporo 3000 K odklonil.

Krajni šol. svet Libeliče, dne 25. aprila 1909.
Janez Stanna, Mihael Krammer,
nač. namestnik. načelnik.

Boštj. Werneker, Jan. Straunik.

Ojstrica nad Spod. Dravbergom. Krajni šolski svet se s tem najtopleje zahvaljuje „Hranilnici in posojilnici v Spod. Dravbergu“ za lep dar v znesku 80 kron, katere je ista naklonila iz čistega dobička za ubožne slovenske otroke.

Bog plati!

Krajni šol. svet na Ojstrici, 4. maja 1909.

Jakob Hren,

Franc Brod,

tajnik.

načelnik.

Kotlje. (Socialdemokratska domišljija.) Naroden mladenič nam poroča: Na poti od naše me dojde še precej mlad mož. Gredeč me mož vpraša, kako smo v Kotljah volili pri zadnjih deželnozborskih volitvah. Povem mu razmerje oddanih glasov. Ko pa mož sliši, da je socialdemokrat Lukas dobil tukaj samo pet glasov, naredi malce čuden obraz in reče: „Možmuš! Vsak je „terc...“, kdor ni volil Lukasa; on je za delavce, in če bi on bil izvoljen, bi za „gmajvolk“ bilo čisto drugače. Saj je še „ta mvadi“ cesar socialdemokrat; drži z rdečimi. Kdor je na socialdemokrate hud, je na njega hud, in kdor drugega voli, se pravi njemu se zoperstavi.“ Ha, ha! Zopet ena rdeča „roža“ iz rdečega vrta. To pač pove, kako zaostali so socialni demokrati in strašno nevedni. Mož je

„Ti si bil vzrok in tvoja neumna ljubezen, da smo se tako zapoznili in nas je potem pral dež in nadloga! Žal mi je, da sem se odzval tvojemu vabilu in sem prišel domov. Saj zdaj me ne boš videl zlepa! Ali si ti brat bratu?“

„Saj vem,“ pravi mati, „da Ivan napravi vedno kake neumnosti. Tiste preklicane ženske te bodo čisto zmešale — ali boš pa ti nje, ne vem. Ja, saj pravim, mladi svet je dandanes res prifrknjen!“

Tako so se pričekali onikrat še nekaj časa. Anton se je vseeno še tisti večer odpeljal nazaj, Ivan je pa hodil poparjen okrog hiše; potem je pa tudi njega vzela noč. Premišljeval je bil, kaj vse se lahko človeku pripeti na tem božjem svetu, in izprevidel, da bo treba glavo natakni na drug kol, ker srce iz slame prepričanje!

Smešnice.

Nevarne posledice. „V tem malem kraju vendar kot odvetnik ne moreš izhajati?“ — „O, odkar sem nekatere manjše tatove tako zagovarjal, da so bili oproščeni, se je izvršilo že več večjih ulomov.“

Težka uloga. Diletant A.: „Pri prihodnji uprizoritvi imam jaz najtežjo ulogo.“ B.: „Kako to?“ A.: „Prestreči moram debelo gospo Jurjevo, ko pade v četrtem dejanju v omedlevo.“

Slovinci, spominjajte se Velikovške šole!

moral to gotovo na kakem rdečem shodu slišati. Sicer pa taka neumna laž ni ne za vile, ne za grablje.

Iz Loč pri Beljaku. (Rogovljenje.) Čudne reči se dogajajo pri nas po ustanovitvi izobraževalnega društva. Našim nemškonalnim učiteljem, kojih sveta dolžnost je vendar izobraževati ljudi, izobraževalno društvo ne da miru. Posebno igre, ki izobrazujejo, so jim obležale v želodcu. Zlasti nadučitelj meče društvu pod noge polena, kjer le more. Prepovedal je šolaricam sodelovanje pri igri „Lurška pastirica“ in šolarjem sploh obiskovati igre. G. nadučitelj, te pravice nimate! Otroci smejo v spremstvu staršev k poštenim igram, posebno še k takim, kakor je „Lurška pastirica“, ki je naravnost nabožna. Ne diši vam pač ne, ker je slovenska, in s tem ste tudi pokazali, kako ljubite Slovence, med katerimi živite. Ali je res, kar se govori pri nas, da se je naročil za šolo nekega nemškega igralca, ki je nabiral od otrok denar, kar je po šolski postavi vendar prepovedano? Posebno piko imata gospoda na gostilničarja Gailerja, ker je bil tako prijazen, da nam je dal prostore, in sta sklenila proti njemu bojkot. Eden ne more pri njem jesti, drugi ne piti, čeravno ima gostilničar prav dobro hrano in pijačo; le kdor ima pokvarjen želodec je ne prenese. No, od teh dveh gospodov se gostilničar, ki je sin slovenskih starišev, ne bo obogatil. Mi slovenski kmetje smo zahajali tja že tedaj, ko ta dva gospoda še vedela nista, da so Loče na svetu. Slovenci, pomislite nekoliko te stvari, in spoznali boste, da nam je združitev potrebna. Le pogledite, kako je privandranec zrasel greben! Vse bi radi spravili pod svoj komando. Vsi smo sinovi slovenskih očetov in mater, tujec se živi od naših žuljev, nam pa ne privoščiti niti poštenega veselja. Dolžnost naša je, skrbeti za izobrazbo naših otrok v materinščini. Nemci so se z marljivostjo poprijeli slovenščine, ker vedo, da jo bodo v vseh službah vedno bolj potrebovali, mi pa bi jo najzanemajali, ko nam jo je Bog podaril? Brez izobrazbe ni napredka! Ljubimo se med seboj in spoštujemo se, tujcev, ki hočejo delati zgago, pa ne poslušajmo!

Loče pri Beljaku. (Grize jih.) Naši privandrani Nemci ter slovenske poturice so kar zbesneli, tako v živo jih je zadela ustanovitev našega izobraževalnega društva. Pišejo in lažejo v svojih trobilih, da je veselje. Tistega dopisnika, ki je v potu svojega obraza sklobasal v beljaški urši tak „geistvoll“ članek, prosimo, naj spiše kaj takega še večkrat, da bomo imeli zabavo. — Naš odgovor na vse to žalje regljanje naj bo, da se bomo s podvojeno močjo lotili dela, pa ne s pestmi, kakor nam žugajo naši heilkulturonosci, ki drugega ne znajo, nego obrekovati, se tepsti in jesti pri volitvah gratisgolaš, ampak bomo delali za izobrazbo našega ljudstva. Naše geslo je: „Vse za vero, dom, cesarja!“

Ukve. (Igra.) V nedeljo, 25. aprila je priredilo kat. izobraževalno društvo za Loče in okolico v Žabnicah igro „Lurška pastirica“. Izvrstno so rešili igralci kakor tudi igralke vsak svojo ulogo. Čast vrlim slovenskim igralcem in igralkam!

Društveno gibanje.

Slovenska kršč.-soc. „Zveza“ za Koroško sklicuje za nedeljo, dne 16. vel. travna 1909, svoj občni zbor. Vršni se v „Rokodelskem domu“ (Neue Weltgasse 22) ter se prične točno ob 4. uri popoldne. — Spored objavimo prihodnjič. Za danes le opozarjamo in vljudo vabimo vsa naša izobraževalna in delavska društva, da gotovo pošljejo na občni zbor nekaj zastopnikov, ker se gre za važne ureditve v naši mladinski organizaciji; naj ne bo društva, ki bi ne poslalo zastopnika! Prisrčno vabi odbor.

Glavna skupščina „Slovenske krščansko-soc. Zveze“ se vrši letošnje leto na Koroškem v Št. Jakobu v Rožu. Skupščina bo Binkoštni ponedeljek, t. j. 31. maja. Vsa izobraževalna društva so prošena, da imajo takoj odborove seje, pri katerih se določi, koliko odposlancev pošlje vsako društvo na sestanek.

Predavanja na letošnji skupščini bodo prav praktična in poučna za naša društva. Govorilo se bo o odsekih v izobraževalnih društvih, o predavanjih s skioptikom, o društvenih domovih, o pomenu izobraževalnih društev za narodno probujo. O vsakem predmetu bosta razpravljala dva govornika. Govorniki so se izbrali od vseh naših zvez, torej s Koroškega, Kranjskega, Štajerskega in Primorskega.

Slovensko pevsko in tamburaško društvo „Dobrač“ priredi v nedeljo, dne 9. majnika, točno ob 3. uri popoldne pri g. A. Pogliču na Brnci igro: „Eno čašico kave“; igrajo dekleta. Na sporedu bo tudi petje in tamburanje. K obilni udeležbi vabi odbor.

Dobrlavas. Slov. kat. izobraževalno društvo v Dobrlivasi priredi v nedeljo, dne 16. t. m. svoje mesečno zborovanje.

Odbor.

Železna Kapla. Izobraževalno društvo ima mesečno zborovanje v nedeljo, dne 9. t. m. ob 1/2. uri popoldne. Govorita č. g. Weiss in č. g. Germ. Uprizori se igra „Pri gospodi“.

Katol. slovensko izobraževalno društvo za Važenberg priredi v nedeljo, dne 9. maja, popoldne ob 3. uri ljudsko veselico v prostorih g. Lavreja v Šmarjeti. Na sporedu je govor, igri: „Trije tički“ in „Pri gospodi“ in petje in najbrž tudi tamburanje. Vstopnina za člane društva 20 v, za nečlane 30 v. K obilni udeležbi vabi odbor.

Kaj je novega po svetu.

Stavkali so uslužbenci na električni železnici v Ljubljani 1. majnika. Drugi dan je bila stavka končana. Uslužbencem so ugodili tri četrtinke od njih stavljenih zahtev, med drugimi tudi, da bodo izginili nemški napisi in da znanje nemškega jezika ne bo več pogoj za sprejem v službo.

Slovenska gledališka predstava na Dunaju. Društvo „Zvezda“ na Dunaju priredi v soboto 8. maja na korist družbi sv. Cirila in Metoda v dvorani „Češkega narodnega doma“, XV., Turnergasse 9, narodno igro s petjem „Divji lovec“, spisal F. S. Finžgar. Prireditelj igre je prevzel g. Milan Skrbinšek, ki je že pred tedni z najboljšim uspehom nastopil na slovenskem odru v Ljubljani. Uloge so v spretnih rokah dunajskih Slovinc in Slovencev ter slovenskih visokošolcev. Pri predstavi sodeluje tamburaški zbor dunajskega hrvatskega društva „Prosvjeta“.

Linhart, urednik „Štajerca“, je nevarno zbolel. Vsled prevlekega veselja, da so zmagali pri volitvah v ptujski okrajni zastop nemčurji, se je zgrudil na tla nezavesten. Spraviti so ga morali na dom.

Na otrpjenju tilnika je umrl P. Laznik v Bukovju pri Frankolovem na Štajerskem.

Priporočujemo našim družinam

Kolinsko cikorijo.

Šulferajn v Gorici pod pokroviteljstvom c. k. državne vlade prav hitro stega svoje kremplje po slovenskih otrocih. Zanimivo je, da so štirje razredi šulferajnske šole že podržavljeni, dočim morajo domačini Slovenci v Gorici vzdržavati slovenske šole — sami in je v Gorici Slovencev gotovo več nego 9000. Pa ne samo nemštvu, ampak tudi svobodni šoli pripravlja v Gorici šulferajn pot. Šulferajnov „Aufsichtsrat“ profesor Stockmaier je prepovedal, da bi se novo šulferajnsko šolsko poslopje blagoslovilo in je dal odpraviti tudi kip Matere Božje, ki je stal prej na hodniku in so ga kupili starši katoliških otrok. In nahajajo se med Slovenci še zaslepljenci, ki podpirajo društvo.

15.000 ovc je poginilo gladi na otoku Pago ob dalmatinskem obrežju vsled pomanjkanja krme. Reja ovc je bil edini denarni vir tamošnjega prebivalstva, ki se nahaja zdaj v silni bedi.

Ladji trčili skupaj. Parnik „Salome“, ogrsko-hrvatske parobrodne družbe, je trčil ponoči, dne 29. m. m., na vožnji od Benetk v Reko v ladjo „Santa Croce“, ki je vozila iz Sicilije v Benetke žveplo in se je začela takoj potapljati. Moštvo se je rešilo na ladjo „Salome“.

Avstrijska armada dobi zrakoplov, ki bo preplul v eni uri 40 kilometrov.

Majnikovi hrošči so se prikazali letos v velikem številu. V Korneuburgu, kjer je mestna občina obljubila za liter hroščev 4 vinarje, so otroci polovili 40.000 litrov hroščev. Hrošče mečejo v velike kadi z apneno vodo in jih vozijo na polje, kjer jih pokopavajo v velikih jamah.

Izvrstna hrana za zdrave in slabotne otroke vsake starosti, kateri so v razvoju zaostali. Pospešuje rast mišičevja in kosti. Zadržuje in odstranjuje kakor nobena druga stvar drisko, bruhanje, črevesni katar itd.

Mickieviczov spomenik v Parizu. Francozi bodo postavili v Parizu znamenitemu poljskemu pesniku Adamu Mickieviczu, ki je predaval tam na vseučilišču več let o slovanski literaturi, spomenik.

Ruski kmet izumil letalni stroj. Ruski kmet Vasilij Tkačenko je izumil preprosto, a po-

rabno napravo za letanje po zraku. Preletel je baje s tem strojem v eni uri 16 vrst.

Creuzot-škandal. Francoska vlada je že leta in leta naročevala vojne potrebščine, zlasti oklepe in topove za mornarico pri Creuzotovih tovarnah, ki so pa izdelovale slabo blago in si tako priglufale milijone. Vse pritožbe niso prej ničesar izdale, ker so se vojni ministri bolj razumeli na preganjanje cerkve, nego na oklepe in strelivo. Ministrski svet je sklenil Creuzota tožiti zaradi goljufije.

Kako naglo leti lastavica. V Antverpnu je njej neki meščan lastavico, ki ji je pobarval hrbet in jo poslal do Compiègne. Tam so jo izpustili ob četrt na osem. Vrnila se je v svoje gnezdo ob 8. uri 33 minut, tedaj je preletela 235 kilometrov za eno dobro uro.

Poljubil mrljica in umrl. V Budimpešti je poljubil vojak Schiller svojo mrtvo sestro na usta, po pogrebu pa je nenadoma zbolel in umrl. Zdravniki so dognali, da se je zastrupil z mrljskim strupom.

Jovarniška zaloga in razpošiljalna ponudba k pomladanski in poletni dobi **sukna** iz volne za bujno nizko ceno. Vzorci se zamenjajo. **Pozor! Ostanke po 3 metre** v vseh barvah za K 6—, 8—, 10— in više. Velika izbira! Zamena ostankov dovoljena. Od ostankov se vzorci ne pošiljajo. **A. J. Šolc, Nachod, Češko.**

Tržne cene v Celovcu

29. malega travna 1909 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg				80 litrov (biren)		
	od		do		K	v	
	K	v	K	v			
Pšenica	—	—	—	—	—	—	
Rž	21	—	21	75	12	45	
Ječmen	—	—	—	—	—	—	
Ajda	20	40	20	80	10	30	
Oves	19	50	21	—	7	40	
Proso	—	—	—	—	—	—	
Pšeno	—	—	25	40	16	—	
Turščica	—	—	—	—	—	—	
Fizola rdeča	—	—	—	—	—	—	
Repica (krompir)	—	—	5	87	2	20	
Deteljno seme	—	—	—	—	—	—	
Seno, sladko	12	—	13	50	—	—	
„ kisló	8	—	11	—	—	—	
Slama	7	—	10	—	—	—	
Zelnate glave po 100 kosov	—	—	—	—	—	—	
Repa, ena vreča	—	—	—	—	—	—	
Mleko, 1 liter	—	24	—	26	—	—	
Smetana, 1 „	—	60	1	20	—	—	
Maslo (goveje) . . . 1 kg	2	60	2	80	—	—	
Surovo maslo (putar), 1 „	2	60	3	20	—	—	
Slanina (špeh), povoj, 1 „	2	—	2	20	—	—	
„ surova, 1 „	1	60	1	70	—	—	
Svinjska mast . . . 1 „	1	70	1	80	—	—	
Jajca, 1 par	—	12	—	14	—	—	
Piščeta, 1 „	2	60	2	80	—	—	
Race	—	—	—	—	—	—	
Kopuni, 1 „	—	—	—	—	—	—	
30 cm drva, trda, 1 m ³ .	3	10	3	40	—	—	
30 „ „ mehka, 1 „ . . .	2	60	2	90	—	—	
Ž i v i n a	Počrez	100 kilogramov				Prignalo	Prodalo
	od do	žive vage		zaklana			
		od do	od do	od do			
		v k r o n a h					
Konji	—	—	—	—	—	—	—
Biki	242	—	—	—	—	1	1
Voli, pitani	—	—	—	—	—	—	—
„ za vožnjo	350	400	—	—	—	12	7
Junci	280	—	60	—	—	6	2
Krave	140	386	—	—	—	36	20
Telice	120	—	—	—	—	1	1
Svinje, pitane	—	—	—	—	—	—	—
Praseta, plemena	16	40	—	—	—	224	182
Ovce	—	—	—	—	—	—	—

Loterijske številke 1. velikega travna 1909:

Gradec 49 78 22 66 75

Dunaj 70 41 72 77 62

Listnica uredništva.

Gg. dopisnikom K., G., D. in T.: To pot ni mo- goče, je list že poln. Zdravi!

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se vljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pismenih zavrtkov itd. po najnižjih cenah.

Kdor pospešuje „Mir“, dela za narod!

Čast vsake gospodinje je lepo kokošje plemo na dvorišču. Priporočam sledeče izvrstne jajčarice: Andaluzijke (višnjeve) po 40 vin., Minorke (črne), Orpington (rumene), Plymouth Rocks (grahaste), Wyandot (bele) po 30 vinarjev **jajce za valjenje.** Neoplojene nadomestim. Celo gnezdo (15 komadov) ceneje.

Mladiče čistokrvnih ruskih belih in dunajskih modrih **kuncev** (velikanov) po 2—4 krone.

Terezija Legat v Tržiču na Gorenjskem.

Vabilo

na

občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Kazazah

ki se bo vršil dne 9. majnika 1909, ob 3. uri popoldne v župnišču.

Spored:

1. Potrjenje letnega računa.
2. Volitev načelstva.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Razni nasveti.

Opomba: Ako ob določeni uri ne bo navzočih zadosti zadržnikov, se bo uro pozneje zborovalo brez ozira na število zadržnikov.

K obilni udeležbi vabi **načelstvo.**

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Sinčivesi,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo, napravi v nedeljo, dne 16. maja 1909, ob 3. uri popoldne, v posojilnični pisarni svoj

redni letni občni zbor

po sledečem sporedu:

1. Potrjenje letnega računa.
2. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Slučajnosti in razni nasveti.

Opomba. Ako bi ob določeni uri za sklepčnost ne bilo navzočih zadosti zadržnikov, se istega dne na istem mestu ob 4. uri popoldne vrši drug občni zbor, ki pravilno sklepa brez ozira na število navzočih udov.

K obilni udeležbi vljudno vabi **odbor.**

Vabilo

na

redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice pri Devici Mariji na jezeru v Prevaljah,

registrovane zadruge z neomejeno zavezo, kateri se bode vršil v sredo, dne 19. maja 1909, ob 3. uri popoldne v zadržni pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje letnega računskega zaključka za l. 1908 in sklep o porabi dobička.
3. Volitev načelstva.
4. Volitev računskega pregledovalca in namestnika.
5. Slučajnosti.

Načelstvo.

Pristno vino belo po 24 vinarjev, črno po 20 vinarjev liter se odda iz severo-zapadne Istre. Pojasnila daje upravnništvo „Mira“.

Bolni na želodecu

iščejo in najdejo tolažbo in zdravje v uporabi pravih Bradyjevih želodčnih kapljic, ker po kratki uporabi tega staropriznane sredstva izginejo vse slabosti in drugi neprijetni pojavi, kakor omotica, omedlevica, glavobol, slabo prebavljanje, zapenjenost in po njej povzročena utrujenost in oslavljenost. Ker se večkrat prodajajo posnetki, zahtevajte vedno samo prave Bradyjeve želodčne kapljice, ki morajo imeti na zunanjem ovitku in navodilu o porabi poleg Marijine slike s cerkvijo tudi podpis Najbolj varno pred posnetki pa je, ako se naravnost naroči pri edinem izdelovalcu C. Bradyjevi lekarni, Dunaj I., Fleischmarkt 1/385, odkoder se razpošilja 6 steklenic za K 5 ali 3 podvojne steklenice za K 4.50 franko in brez vseh drugih stroškov.

C. Brady

Ceres in Ceres
jedilna mast jabolčni sok

sta popolnoma naravno čista, dolgoletno stano- vitna, čudovito prijeta, slastna v okusu in v kljub temu jako poceni!

Anton Baumgartner

pasar in izdelovatelj kovinskega blaga

v Celovcu, Fröhlichova ulica št. 20

se priporoča prečastiti duhovščini v napravo vseh v njegovo stroko spadajočih del in popravil.

Pozlačenje v ognju in posrebrjenje.

Niske cene.

Reelna postrežba.

Na prodaj je

Cimpermanova kajža v Črezdolu, občina Kotmaraves, obsega 9 oralov sveta, zidano in v dobrem stanu, precej gozda, ki je na lepem in v dobri legi. Pogoji ugodni. Več pove lastnik **Jernej Mak v Črezdolu**, pošta **Kotmaraves** pri Celovcu, Koroško.

Izborna nakupna priložnost

za trgovce z mešanim blagom in krošnjarje.

Pošiljatev tudi na zasebnike.

40 metrov za 15 kron

razbrano v blago za bluže, 78 cm široko, nežne, najnovejše modne cefire za obleke, srajce in bluže, izborno ubeljeno platno za perilo, kanafase za posteljne prevleke, oksford za moške srajce, blago za predpasnike, krizet za spodnja krila, modrotisk za kuhinjske predpasnike in hišno obleko. — **Dolgost ostankov 6—10 metrov** zajamčeno brez napake in zajamčeno pralno ter najboljše kakovosti. Znesek se takoj vrne, če blago ne bi ugajalo. Najmanjša oddaja 1 poštni zavoj okoli 40 metrov za 15 kron.

Zavoji se pošljejo na željo tudi razbrano.

Tkalnica S. Stein Nachod,
Češko.

Velika zaloga najboljšega

istrijsanskega vina,

iz najboljših, že izza rimskih časov slavnih rimskih goric med Isolo in Piranom, prodaja po najnižji ceni od 56 litrov naprej

Anton Rebec,

posestnik in vinski trgovec, Št. Peter na Krasu.

Mutni mlin

in

kovačnico z vodno silo

odda takoj ali pozneje v najem

Roza Martinčič,

Štaben pri Beljaku, pošta: Malošče.

Pozor! Slovensko podjetje! Pozor!

**Slaonemu občinstvu se
priporoča dne 11. febr.
1909 na novo otvorjena
velika manufakturna
trgovina**

Franc Souvan sin

**v stari Souvanovi hiši
na Mestnem trgu št. 22
v Ljubljani**

Največja trgovina te stroke v Celovcu.

**Modnega in manufakturnega, tu- in inozem-
skega blaga, vedno najnovejši izbor.**

Zaloge je stalno v vrednosti 1/4 milijona kron.
Za prodajanje na debelo oddajam blago trgovcem po
tovarniških cenah.

Zaradi posebno velikega nakupa poletnega blaga bo-
dem letos po zelo nizkih cenah prodajal, t. j. brez konku-
rence, ker se je tudi cena pri blagu znatno znižala.
Imam za ženin in neveste zmerom veliko zalogo in
najlepše blago na razpolaganje.

Vsi uslužbeni govorijo slovenski.

Anton Renko, lastnik trgovine,
Celovec, vogel Kramarjeve ulice in Novi trg.

Osrednjo kurjavo in prezračevanje

vseh sestav proizvaja

češki specialni zavod:

Tovarna za stroje

Jan Štětka

Praga, Kralj. Vinohrady,

Fričova ul. 892.

**Posebnost: Stavbe železnih vrtnih hišic
in kurjava istih s toplo vodo.**

**Etažna kurjava iz štedilnika skozi
stanovanja z 2, 4 do 6 sob.**

**Železne konstrukcije mostov, streh
itd.**

Prihranite mnogo, ako kupite pri izdelovalcu!

Najboljše, brezhibne in pristnobarvne

ostanke

izbornega kanafasa, oksforda za srajce, flanela, platna, cefira,
šotskega blaga, višnjeve tkanine, krizeta za suknje, izborna
odbrane, da se more vsak ostanek izborna porabiti v gospo-
dinstvu, razpošilja **krščanska trdka** 40 do 45 metrov
za 16 kron po povzetju. Dolgost ostankov 6—10 metrov.

Anton Maršik, lastnik ročne tkalnice

Češka Čermna pri Nachodu, Češko.

Prijatelji, prepričajte se,

da vsakdo prihrani mnogo denarja, kdor oskrbi svoj nakup raz-
nega tkalskega blaga naravnost pri izdelovalcu-veščaku, ker le
ta more vsestransko najboljše postreči.

CEFIRI

Špeci-
j-
elno
izdelo-
vanje

kanafase, oksforde, šipkovine
in vsakovrstne tkanine
lastnega izdelka priporoča
po najnižjih cenah izborna
češka krščanska trdka

Vvorci
zastoj

JOŽEF SUCHANEK,

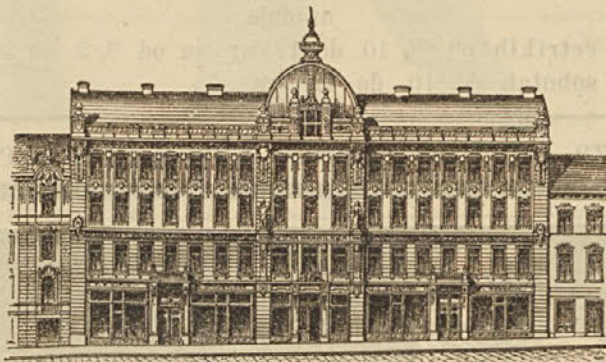
Prva mehanična in ročna tkalnica ter razpošiljalni zavod izbornih
tkanin v Novem Hradku pri Novem Mestu na Metuji, Češko.

Najbolj varno naložen denar

je v slovenski

Mestni hranilnici ljubljanski.

Stanje njenih
hranilnih vlog
znaša nad
33 milijonov
kron.

Rezervni
zaklad nad
1 milijon
kron.

Za varnost denarja jamči in je porok zraven rezervnega zaklada mestna
občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo.
Zato vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar mladoletnih otrok in va-
rovancev ter župnišča cerkveni denar.

Mestna hranilnica ljubljanska sprejema hranilne vloge vsak dan od 8. do 12. ure do-
poldne in od 3. do 4. ure popoldne, jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene
obresti vsakega pol leta h kapitalu.

Dne 1. in 16. vloženi denar se obrestuje takoj.

**Sprejemajo se tudi vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo.**

Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega in ga vlagatelj ne
zaračuni.

**Denarne vloge in knjižice se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr.
poštne hranilnice.**

Posoja se na zemljišča po 4 3/4% na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolжник
toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo skupaj ravno 5% izposojenega kapitala.
Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Kdor pa plačuje 6% izposojenega ka-
pitala, pa poplača dolg že v 33 letih. Dolжник pa more svoj dolg tudi poprej poplačati,
ako to hoče. — Posoja se tudi na menice in vrednostne papirje.

Hranilnica in posojilnica se nahaja v lastni palači v **Prešernovih, prej
Slonovih ulicah, št. 3.** nasproti frančiškanskemu klostru.

J. B. HAFNER

trgovec z železnino v Celovcu

„Pri zlati kosi“

zraven znane gostilne „Tiger“

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega orodja za **poljedelstvo**, za **hišno**
in **kuhinjsko opravo**, **nagrobne križe**, **žice z iglami** za ograjo paš-
nikov, **vlite kotle**, **železne peči**, **štedilnike**, **dobre kose za sečo**,
srpe, **motike**, **kamena** (osla) itd.

vse po najnižjih cenah in pri najboljši postrežbi.

Naprodaj je

kmetija

ki ima 14 oralov lesa, 16 oralov posetve, 9 1/2
oralov travnika. Kupci naj se zglasijo pri **Josipu
Mesner** pd. Ravnik v Račičah, p. Št. Peter pri
Velikoven.

**? Imate li doraslo
hčerko ?**

Naročite takoj najcenejše in
najlepše tkaninsko blago last-
nega izdelka, kakor

cefire

damaste, gradle, flanele, kana-
fasc, najmodernejše blago za
damske obleke itd. za tovarniško
ceno pri trdki:

Frančišek Mejd

strojna tkalnica in razpošiljal-
nica v Usti nad Orlicí, Hut-
vald št. 50, Češko.

Pišite po vzorce

Zahtevajte
vedno
NOVO
izbiro
z narodnim
kolkom
1 kos 23 m
za
K 16-

Opreme
za
neveste

**! podelite ji veselje in
kupite ji opremo !**

Esence

za takojšnjo sigurno nare-
janje vseh opojnih pijač,
finih namiznih likérov in
specialitet pošiljam v bri-
lantni kakovosti. Poleg tega
ponujam

ocetove esence 80°

kem. čiste, za narejanje
hudega jesiha. Recepte in
plakate se priloži zastoj.
Cenike pošiljam franko.

Karol Filip Pollak,
tovarna esenc,
Praga, Marijine ulice 8.

(Solidni, strokovni zastopniki se iščejo.)

Najboljši češki vir za dobavo.

Ceno posteljno perje!

1 kg sivega, izpukanega perja 2 K,
boljšega 2 K 40 vin.; polbelega 2 K 80
vin.; belega 4 K, belega puhastega
5 K 10 vin.; 1 kg najfinjšega, snežno-
belega, izpukanega 6 K 40 vin., 8 K;
1 kg sivega puha 6 K, 7 K, belega,
finega 10 K; najfinjšega prsnega
puha 12 K. Ako se kupi 5 kg, poš-
tine prosto.

Izgotovljene postelje iz gostonitkastega rdečega, viš-
njavega, belega ali rumenega nankina, dobro napolnjene, tuhnja,
180 cm dolga, 116 cm široka, z dvema blazinama, vsaka 80 cm dolga,
58 cm široka, napolnjena z novim, sivim, zelo trpežnim puhastim
perjem 16 K; napol. puh 20 K, puh 24 K; posamezne tuhnje 10 K,
12 K, 14 K, 16 K; blazine 3 K, 3 K 50 vin., 4 K. Pošiljam po poš-
nem povzetju od 12 K dalje poštnine prosto. Dovoljeno je zame-
njati ali vrniti, ako se plača poštnina; če blago ne ugaja, se denar
povrne. **S. Benisch, Deschenitz, št. 794 (Češko).**

Cenik brezplačno in poštnine prosto.

Kranilno in posojilno društvo v Celovcu

4 1/2 %

kmečki kreditni zavod za Celovško okolico
Pavličeva ulica šte. 7
uraduje
ob četrtek od 1/2 10. do 12. ure in od 1/2 2. do 3. ure,
ob sobotah od 10. do 12. ure.

4 1/2 %

Društvo jamči za popolno varnost vlog s premoženjem vseh udov.

V kuhinji in v hiši
osnažimo lesenino in kamenino, najfinejšo in najbolj grobo tkanino, kakor vse, kar je sploh mogoče oprati, z najboljšim pridom s

Schicht-ovim milom.

Znamka jelen.

Patentirane, same ob sebi delujoče škropilnice „Syphonia“

za vinograde in hmeljnike
za zatiranje sadnih škodljivcev, proti boleznem na perju, za odpravo predenca in divje sorčice itd.

Same ob sebi delujoče, nosljive in prevozljive brizgalnice
za 10, 15, 60 in 100 litrov tekočine, s pripravo za mešanje na petrolej ali brez nje. Zahtevajte podobo in opis, katere vam pošlje

Ph. Mayfarth & Co.

tvornice strojev, specialna tvornica vinskih stiskalnic in strojev za izkoriščanje sadja.

Odlikovana z nad 620 zlatimi in srebrnimi medaljami.

DUNAJ, II./1, Taborstrasse št. 71.

Natančni ilustrovani ceniki zastoj.

Zastopniki in preprodajalci se iščejo.

Pristni kranjski lanenooljnati firnež Oljate barve

v posodicah po 1/2, 1 kg kakor tudi
v večjih posodah

Fasadne barve za hiše
po vzorcih

Slikarski vzorci

in papir za vzorce

Laki

pristni angleški za vozove, za pohištva
in za pode

Steklarski klej (kit)

priznано in strokovno preizkušeno
najboljši

Karbolinej prve vrste

Mavec (gips) za podobarje in za stavbe

Čopiče domačega izdelka za zidarje
in za vsako obrt

prporoča

Adolf Hauptmann

v Ljubljani

Prva kranjska tovarna oljnatih barv,
firnežev, lakov in steklarskega kleja.

➔ Zahtevajte cenike! ➔

Izvir zdravja

so brezopojne pijače, izmed katerih so do danes nedosegljive

šumeče limonade

malinovega, citronovega, jagodovega, prvenčevega
in črešnjevca okusa, pripravljene iz

Maršnerjevih šumečih limonadnih bonbonov

edino pristnih

s to

varstveno

znamko.

Letna izdelava čez 40 mil. kosov.

Edini izdelovatelj: Prva češka akc. družba tovarn
za orient. sladkorne in čokoladne izdelke na Kralj.
Vinogradih (prej A. Maršner).

Zaloga: { Praga, Ferdinandov trg (Platz),
Praga, Václavské nam. (proti Primasum).

Tvornica umetnega kamnja in marmorja

ZAJEC & HORN

Ljubljana, Dunajska cesta št. 73.

Prečastitim gospodom duhovnikom, stavbenim mojstrom, mizarjem itd. priporočamo prekrasno brušene in polirane plošče iz umetnega marmorja v velikosti do 2 1/2 m² ena.

Čudovito naravno, a po ceni nadomestilo naravnega marmorja za oltarje, za prevleko celih sten, lizen v cerkvah, stebrov, za mize, kredence, umivalnike, za elektrotehnične plošče itd.

V zalogi je nad 12 raznih vzorcev v različnih barvah. Gospode interesente prosimo: „Prepričajte se sami o kakovosti blaga najboljše na licu mesta, ali pa zahtevajte vzorce!“

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavnica K 3.000.000.

Rezervni fond K 300.000.

Denarne vloge
obrestujemo po 4 1/2 %
od dne vloge do dne vzdiga.

➔ Kolodvorska cesta št. 27. ➔

Zamenjava in eskomptuje
izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.
Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke
proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.
Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila. ➔

Centrala v Ljubljani. Podružnici v Spljetu
in Trstu.

Tirške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobiček
300.000 frankov. Na mesečno vplač. po K 8.— za kom.
Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto.
Glavni dobiček K 180.000. Na mesečno vplačevanje
po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.